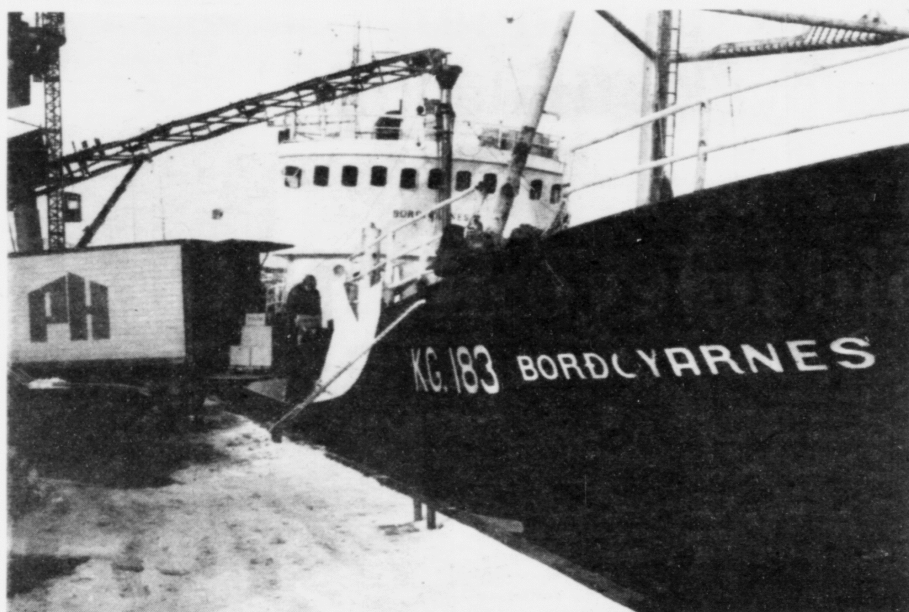

Leygardagur 12. februar 1983

Borðoyarnes fer nýggjan túr í dag. Skipið tók salt í Havn hosdagin.

Seinasta túr fiskaði skipið 472 tons. Tá eru iroknað 14 tons av kalva og 70 tons av saltfiski, sum lógu eftir í St. John's

Borðoyarnes setti veiðimet:

Manningin skelkað við útbýtið

Manningin á Borðoyarnesi hevur fingið avrokningina frá seinasta saltfiskatúri.

— Vit eru skelkaðir við útbýtið. Tey nógvu tonsini síggjast ikki í krónum, og tey 70 tonsini, sum vórðu tikin frá skipinum í Canada vegna ólógliga veiðu, hava vit einki endurgjald fingið fyri, siga nakrir av monnunum, sum vóru við seinasta túrin

— Tá vit vórðu tiknir fyri at fiska ólógliga í Canada, varð hald lagt á 70 tons av veiðuni. Skiparin royndi tá at keypa fiskin aftur frá myndugleikunum, men tað eydnaðist ikki.

Sjálvandi var mann-

skapið ónøgt við støðuna, tí tað er jú ikki okkara feilur, at skipið hevði fiskað innanfyri. Vit hava ongan møguleika at vita, hvar vit eru staddir á havinum.

Skiparin lovaði tá manningini, at tað ikki skuldu

verða nakrir trupulleikar við teimum mistu tonsunum. Vit skuldu fáa vanligan dagspris fyri ta mistu veiðuna, tá ið vit komu heim aftur.

Munnlig avtala er eisini galdandi

Tað var fyrst í november mánað í fjør, at Borðoyarnes varð tikin fyri at veiða ólógliga. Skiparin Palli Rasmussen og reiðarin Jákup Ziskason vóru tá ið St. Johns og tóku sær av málinum. Tó bleiv sakin ikki endaliga avgjörd.

— Vit hava fingið at vita, at ein munnlig avtala er góð nokk um borð á skipi. Fleiri av okkum hava klagt okkum misnøgd til Fiskimannafelagið, sum sigur, at ein munnlig avtala um borð á einum skipi er galdandi, um triggir av manningini kunnu jatta, at so er sagt. Vit vóru næstan allir, sum hoyrdu skiparans orð uppá at ongir trupulleikar skuldu verða við teimum

sjeyti tonsunum.

Vit halda tað vera grov órættindi imóti manningini, at reiðarið nú ikki vil gjalda. Teir siga at teir biða eftir, hvussu sakin fer at enda. Men tað hevur einki at gera við tann pening, sum vit áttu at havt fingið. Nú hevur Fiskimannafelagið lovað at kanna spurningin viðvíkjandi brotagóðsinum, men eisini um, hvi úrtøkan gjørdist so litil fyri hendan mettúrin, siga menn, sum vóru við á Borðoyarnesi seinasta túr.

13 mans sagt upp

— Vit vóru allir skelkaðir, tá ið vit sou avrokningina frá reiðarinum. Sjálvt um tey 14 tonsini av kalva ikki vóru roknað við avrokningina, meta vit 69.207 kr. vera sjáldsama litið fyri tann nógva fiskin, sum vág 388 tons.

Tað er torført hjá okkum at skilja, hvat kann vera galið við fiskinum. Vit mettu fiskin at vera

góðan, og flestu av manningini mundu rokna við góðum 100.000 kr. fyri striðið.

Okkara royndir av hesum »free-lance« reiðarii eru ikki góðar, tá ið tað snýr seg um okkara vinning fyri fiskitúrur. Reiðarið keypir sjálvst fiskin og selur hann. Á okkara avrokning sær tað nærmast út, sum reiðarið hevur áhuga av at keypa fiskin so biliga sum gjørligt. Men hvat fiskurin so verður seldur fyri, verður ikki fortalt fyri okkum. Hóast vit á Borðoyarnesi næstan altíð hava ført størstu veiðuna heim, fær manningin altíð fær sum frægast burtúrur.

Eg veit ikki, hvat skiparin hevur lovað manningini, men vit arbeiða í lötuni við at fáa avgreitt, hvussu tað verður við teimum 70 tonsunum, sum hald varð lagt á.

23. februar kemur sakin aftur fyri í rættinum í St. John's og fyri ta tíð vita vit einki.

— Vil tað siga, at manningin fær fult endurgjald fyri mistu veiðuna?

— Tað dugi eg ikki at meta um, sigur Jákup Ziskason, stjóri.

S/lf Boreas, sigur, at reiðarið avroknar sum tað plagar at gera.

— Vit geva tann vanliga prisin, sum ráfiskanevndin ásetur. Tað er ikki nakað óvanligt í, at nógvir mans siga upp. Vanligt er, at 10 mans fara av, tá nýggjur túrur byrjar.

Eg kenni ikki til nakrar klagur frá manningini um nakra misnøgd viðvíkjandi avrokningini. Okkara áhugamálið er sjálvandi, at manningin altíð fær sum frægast burtúrur.

Eg veit ikki, hvat skiparin hevur lovað manningini, men vit arbeiða í lötuni við at fáa avgreitt, hvussu tað verður við teimum 70 tonsunum, sum hald varð lagt á.

23. februar kemur sakin aftur fyri í rættinum í St. John's og fyri ta tíð vita vit einki.

— Vil tað siga, at manningin fær fult endurgjald fyri mistu veiðuna?

— Tað dugi eg ikki at meta um, sigur Jákup Ziskason, stjóri.

Stra.

— Avrokna, sum vit plaga

Jákup Ziskason, stjóri á